Innlevering i DAFE 1000 Frist: 26. mars kl. 12:00

Alle svar skal begrunnes og mellomregninger skal vises. Når MATLAB blir brukt, skal du ta med ei utskrift av det som blir gjort i kommandovinduet og av eventuelle skript og plott du lager. Om du ønsker å løse oppgavene ved å bruke *Live Script*, er dette selvsagt helt ok. Andre språk/verktøy enn MATLAB kan også benyttes.

Vi minner om at MATLAB kan brukes til generere pdf-filer med kode og plott.

Det er ikke nødvendig å gjøre deloppgave 4 f) for å få innleveringa godkjent.

Oppgave 1

a) For funksjonen

$$f(x) = \sqrt{x+1},$$

bestem Taylor-polynomene av grad fra og med 0 til og med 3 omkring x=0.

b) Lag et plott av Taylor-polynomene fra a) sammen med f(x).

Oppgave 2

Løs disse likningssystemene ved å sette opp totalmatrisa og rekkeredusere denne til redusert trappeform. Kontroller at du har fått rett redusert trappeform av totalmatrisa med **rref**-funksjonen i MATLAB. (Husk å ta med MATLAB-kontrollen i besvarelsen din.)

a)
$$\begin{array}{rcl} x + 2y - z & = & 3 \\ 2x + y + z & = & -2 \end{array}$$
.

b)
$$A\vec{x} = \vec{b} \mod A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 3 \\ 2 & -2 & 2 \end{pmatrix} \text{ og } \vec{b} = \begin{pmatrix} 1 \\ 12 \\ -5 \end{pmatrix}$$
.

Oppgave 3

Et generelt likningssystem med n likninger og n variabler kan skrives på forma

$$A\vec{x} = \vec{b}$$
 ,

der koeffisentmatrisa A er ei $n \times n$ -matrise, og søylevektoren \vec{b} har n elementer.

Lag ei implementering som avgjør om et likningssystem har entydig løsning eller ikke. A og \vec{b} skal være input. Dersom systemet har entydig løsning, skal implementeringa finne denne og skrive den til skjerm.

Du skal demonstrere at implementeringa fungerer ved å bruke den på et par eksempler du velger selv. Pass på at eksemplene dekker tilfeller både med og uten entydig løsning.

Løs denne oppgava ved å bruke innebygde funksjoner som det, inv, rref, cond eller rank.

Oppgave 4

I denne oppgava skal vi forsøke å bestemme en funksjon f(x) som oppfyller denne likninga:

$$f'(x) + xf(x) = x^3 + 2x (1)$$

for alle verdier av x. I tillegg krever vi at funksjonen skal være 2 når x er 0,

$$f(0) = 2.$$

Merk at likninga inneholder både den ukjente funksjonen f(x) og den deriverte av denne funksjonen¹. Vi kan estimere løsninga for $x \in [0,2]$ ved å plukke ut 5 x-verdier i dette intervallet, $x_0 = 0, x_1 = 0.5, x_2 = 1, x_3 = 1.5$ og $x_4 = 2$. Om vi bruker midtpunkts-formelen for numerisk derivasjon i likning (1), kan vi sette opp likninger som gir tilnærmede løsninger for funksjonsverdiene $f_1 = f(x_1), f_2 = f(x_2)$ og så videre $(f_0 = f(0))$ er alt gitt). Om vi i tillegg bruker denne formelen:

$$f'(a) \approx \frac{f(a-2h) - 4f(a-h) + 3f(a)}{2h}$$
,

kan vi også sette opp et tilnærma uttrykk for $f'(x_4)$ ved hjelp av f_2 , f_3 og f_4 . Akkurat som med midtpunktsformelen har denne en feil som går som $f^{(3)}(c)h^2$ der $c \in [a-2h,a]$.

Vi får da et likningssystem med fire likninger for de fire ukjente f_1, f_2, f_3 og f_4 .

¹Dette er ei differensiallikning.

a) Vis at dette likningssystemet blir

- b) Bruk MATLAB til å finne løsninga av likningssystemet.
- c) Denne funksjonen:

$$f(x) = x^2 + Ce^{-x^2/2} (2)$$

oppfyller likning (1) – uansett hva konstanten C er.

Vis dette – altså, sett funksjonen i likning (2) over inn i venstresida i likning (1) og vis at vi får høgresida, $x^3 + 2x$, ut.

Hva må C være for at startkravet f(0) = 2 skal være oppfylt?

- d) Plott den fulle løsninga med rett C-verdi sammen med de fire punktene du fant i b). Ser disse punktene ut til å ligge på mer eller mindre riktig sted?
- e) Dersom vi i stedet for å kreve at f(0) = 2 hadde krevd at f(0) = 0, blir framgangsmåten vår fra a) eksakt riktig. Vis at dette stemmer numerisk altså plott den numeriske løsninga du får med det nye startkravet sammen med den eksakte.

Hvorfor er det slik?

f) Dette er ei ekstraoppgave for spesielt interesserte; det er ikke nødvendig å gjøre denne for å få innleveringa godkjent:

Implementér metoden fra a), med startkravet f(0) = 2, på en slik måte at vi kan velge hvor mange punkter vi skal dele intervallet [0,2] opp i – altså, la tallet på punkter n, som var 4 over, være input. Bruk denne implementeringa til å estimere løsninga for stadig høyere n-verdier.

Nærmer den numeriske løsninga seg den eksakte? Hvor stor n trenger vi for at plottene skal se mer eller mindre like ut? Klarer du å lage implementeringa mer generell – slik at også startkravet og x-intervallet kan varieres? Prøv gjerne å implementere det for ei mer generell likning:

$$f'(x) + a(x)f(x) = b(x),$$

der f(x) er den ukjente funskjonen og du selv velger funksjonene a(x) og b(x).